UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

20 päivänä toukokuuta 2010 *

Asiassa C-210/09,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka cour administrative d'appel de Nantes (Ranska) on esittänyt 29.12.2008 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 10.6.2009, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Scott SA ja

Kimberly Clark SAS, aiemmin Kimberly Clark SNC,

vastaan

Ville d'Orléans,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit E. Juhász, G. Arestis, J. Malenovský ja T. von Danwitz (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: P. Mengozzi,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Scott SA ja Kimberly Clark SAS, aiemmin Kimberly Clark SNC, edustajanaan avocat R. Sermier,

– Ville de Orléans, edustajanaan avocat A. Lyon-Caen,

– Ranskan hallitus, asiamiehinään G. de Bergues ja B. Beaupère-Manokha,

– Puolan hallitus, asiamiehenään M. Dowgielewicz,

– Euroopan komissio, asiamiehinään B. Stromsky ja L. Flynn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee Euroopan yhteisön perustamissopimuksen [88] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1) 14 artiklan 3 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Scott SA (jäljempänä Scott) ja Kimberly Clark SAS, aiemmin Kimberly Clark SNC (jäljempänä Kimberly Clark), sekä Ville d'Orléans (Orléansin kaupunki) ja jossa on kyse viimeksi mainitun tekemistä maksuunpanopäätöksistä, joilla oli tarkoitus periä takaisin yhteismarkkinoille soveltumattomaksi katsottu valtiontuki.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin säännöstö

3 Asetuksen N:o 659/1999 13 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Yhteismarkkinoille soveltumattoman sääntöjenvastaisen tuen tapauksessa olisi palautettava tehokkaan kilpailun tilanne. Tämän vuoksi on tarpeen, että tuki, korot mukaan lukien, peritään takaisin viipymättä. Takaisin periminen on toteutettava kansallisen lainsäädännön menettelyjen mukaisesti. Näiden menettelyjen soveltaminen ei saisi vaikeuttaa tehokkaan kilpailun tilanteen palauttamista estämällä komission päätöksen välitön ja tehokas täytäntöönpano. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet komission päätöksen tehokkaan vaikutuksen varmistamiseksi.”

4 Kyseisen asetuksen 14 artiklassa, jonka otsikko on ”Tuen takaisin periminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Sääntöjenvastaista tukea koskevissa kielteisissä päätöksissä komissio päättää, että asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tuen perimiseksi takaisin tuensaajalta – –. Komissio ei saa vaatia tuen takaisinperimistä, jos tämä olisi yhteisön lainsäädännön jonkin yleisen periaatteen vastaista.

– –

3. Takaisin periminen on toteutettava viipymättä ja asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön menettelyjen mukaisesti, jos ne mahdollistavat komission päätöksen välittömän ja tehokkaan täytäntöönpanon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen [EY 242] artiklan nojalla antamien määräysten soveltamista. Tämän toteuttamiseksi, ja jos asia on jonkin kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä, asianomaisten jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki oikeudellisissa järjestelmissään käytettävissä olevat tarpeelliset toimenpiteet, mukaan lukien tilapäiset toimet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön lainsäädännön soveltamista."

Kansallinen säännöstö

5 Kansalaisten oikeuksista näiden suhteissa hallintoon (loi relative au droit des citoyens dans leurs relations avec les administrations; JORF 13.4.2000, s. 5646) 12.4.2000 annetun lain nro 2000-321 4 §:ssä säädetään seuraavaa:

"Jokaisella henkilöllä on suhteissaan 1 §:ssä mainittuihin viranomaisiin oikeus saada tietää sen virkamiehen etu- ja sukunimi, virka-asema sekä hallinnollinen osoite, jonka tehtäväksi hänen hakemuksensa tai häntä koskevan asian käsittely on annettu; näiden tietojen on oltava merkittyinä hänelle osoitettuihin kirjeisiin. Yleiseen turvallisuuteen tai henkilöiden turvallisuuteen liittyvistä syistä virkamiehen nimettömyyttä on suojeltava.

Edellä 1 §:ssä mainittujen viranomaisten tekemien päätösten on oltava tekijänsä allekirjoittamia, minkä lisäksi niissä on selkokirjaimin mainittava hänen etu- ja sukunimensä sekä hänen virka-asemansa."

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

6 Orléansin kaupunki ja Loiret'n departementti myivät vuonna 1987 Bouton Brochard Scott -yhtiölle, jonka sijaan Kimberly Clarkin omistuksessa oleva Scott sittemmin tuli, La Saussayessa Orléansissa olevalla teollisuusalueella sijaitsevan kiinteistön ostajaa suosivin ehdoin. Nämä kaksi yhteisöä sitoutuivat lisäksi laskemaan vedenpuhdistusmaksun hintaedun antavan tariffin mukaan.

7 Komissio teki 12.7.2000 päätöksen 2002/14/EY valtiontuesta, jonka Ranska on myöntänyt Scott Paper SA:lle / Kimberly-Clarkille (EYVL 2002, L 12, s. 1), jossa se katsoi, ettei valtiontuki, joka oli annettu maa-alueeseen liittyvänä hintaetuna ja vedenpuhdistusmaksuun liittyvänä hintaetuna, soveltunut yhteismarkkinoille. Tämän päätöksen 2 artiklassa määrätään seuraavaa:

"1. Ranskan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 1 artiklassa tarkoitetun ja tuensaajalle sääntöjenvastaisesti maksetun tuen perimiseksi takaisin.

2. Tuki on [perittävä] takaisin viipymättä kansallisen oikeuden menettelyjen mukaisesti, jos niissä mahdollistetaan päätöksen välitön ja tehokas täytäntöönpano. – –"

8 Scott ja Loiret'n departementti nostivat päätöksestä 2002/14 kanteet, jotka koskevat ainoastaan sen tuen takaisinperintää, joka myönnettiin kyseiseen kiinteistöön liittyneenä hintaetuna. Euroopan unionin tuomioistuimessa ei siis ole nostettu kannetta päätöksestä 2002/14 siltä osin kuin tämä koskee vedenpuhdistusmaksuun liittyvänä hintaetuna annettua valtiontukea, josta on yksin kyse nyt käsiteltävässä asiassa.

9 Orléansin kaupunki teki 5.12.2001 pääasiassa kyseessä olevat kolme maksuunpanopäätöstä periäkseen takaisin vedenpuhdistusmaksuun liittyvänä hintaetuna myönnetyn tuen (jäljempänä kyseiset maksuunpanopäätökset). Niissä on kaupungin leimat, allekirjoitus ja maininta ”pormestarin puolesta apulaispormestari”, mutta niissä ei mainita, millä alalla pormestari on valtuuttanut nämä asiakirjat allekirjoittaneen apulaispormestarin käsittelemään asioita eikä viimeksi mainitun suku- eikä etunimeä.

10 Scott ja Kimberly Clark valittivat näistä maksuunpanopäätöksistä tribunal administratif d'Orléansiin.

11 Koska tällaisella muutoksenhaulla on kansallisen lainsäädännön, eli alueellisia yhdyskuntia koskevan yleisen lain (code général des collectivités territoriales) L. 1617-5 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan automaattinen täytäntöönpanoa lykkäävä vaikutus, kyseisiä maksuunpanopäätöksiä ei aluksi pantu täytäntöön.

12 Yhteisöjen tuomioistuin antoi tällä välin 5.10.2006 tuomion asiassa C-232/05, komissio vastaan Ranska (Kok., s. I-10071), jossa se totesi, ettei Ranskan tasavalta ollut noudattanut EY 249 artiklan neljännen kohdan eikä päätöksen 2002/14 2 ja 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan. Yhteisöjen tuomioistuin totesi tuon tuomion 53 kohdassa muun muassa, että menettely, jossa perusteettomasti saadun tuen takaisinperintää koskevista maksuunpanopäätöksistä tehdylle muutoksenhaulle annetaan lykkäävä vaikutus, ei täytä asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 3 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, joten tällaista lykkäävää sääntöä ei siis olisi pitänyt soveltaa.

13 Tribunal administratif d'Orléans hylkäsi 9.1.2007 Scottin ja Kimberley Clarkin valitukset, joten viimeksi mainitut maksoivat 7.2.2007 takaisin perusteettomasti saamansa tuen pääoman.

14 Scott ja Kimberly Clark hakivat 8.3.2007 muutosta tähän päätökseen cour administrative d'appel de Nantesissa, ja ne vetosivat muutoksenhakunsa tueksi muun muassa perusteeseen, jonka mukaan lain nro 2000-321 4 §:n 2 momentin säännöksiä oli lainvastaisesti jätetty soveltamatta, koska kyseisissä maksuunpanopäätöksissä ei ollut niiden allekirjoittajan suku- ja etunimeä.

15 Scott ja Kimberly Clark maksoivat 8.12.2008 tuelle vuoden 1990 ja 1.6.2008 väliseltä ajalta kertyneet korot, ja 24.3.2009 ne maksoivat tuelle 1.6. ja 8.12.2008 väliseltä ajalta kertyneet korot.

16 Koska kansallinen tuomioistuin on todennut, että kyseiset maksuunpanopäätökset eivät ole lain nro 2000-321 4 §:ssä säädettyjen muotovaatimusten mukaisia ja että tämä laiminlyönti saattaa aiheuttaa näiden päätösten kumoamisen, sillä on epäilyjä siitä, onko se, että ne kumottaisiin muotovirheen perusteella, yhteensoveltuvaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 3 kohdan kanssa.

17 Tässä tilanteessa cour administrative d'appel de Nantes on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"Onko ranskalaisen hallintotuomioistuimen tekemä ratkaisu, jolla kumotaan Euroopan yhteisöjen komission 12.7.2000 tekemällä päätöksellä yhteismarkkinoille soveltumattomiksi todettujen tukien takaisinperintää koskevat maksuunpanopäätökset sillä perusteella, että päätökset ovat sellaisten säännösten vastaisia, jotka koskevat kyseisten maksuunpanopäätösten muotoa, luonteeltaan sellainen toimi, joka estää Euroopan yhteisöjen komission tekemän päätöksen [2002/14] välittömän ja tehokkaan täytäntöönpanon – – asetuksen [N:o 659/1999] 14 artiklan 3 kohdan vastaisesti, kun otetaan huomioon toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuus oikaista päätösten sisältämä muotovirhe?"

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

18 Kansallinen tuomioistuin kysyy kysymyksellään pääasiallisesti, onko asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että sen vastaista on se, että kansallinen tuomioistuin kumoaa pääasiassa kyseessä olevan valtiontuen takaisinperintää koskevat maksuunpanopäätökset muotovirheen perusteella, kun otetaan huomioon toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuus oikaista päätösten sisältämä muotovirhe.

19 Pääsian maksuunpanopäätökset on tehty päätöksen 2002/14 täytäntöönpanon varmistamiseksi. Tämän päätöksen 2 kohdassa asetetaan Ranskan tasavallalle asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 3 kohdan nojalla velvollisuus toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet tuensaajayrityksille sääntöjenvastaisesti maksetun tuen perimiseksi takaisin, ja siinä täsmennetään, että tuki on perittävä takaisin viipymättä kansallisen lainsäädännön menettelyjen mukaisesti, jos ne mahdollistavat päätöksen välittömän ja tehokkaan täytäntöönpanon.

20 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Ranska antamansa tuomion 49 kohdassa, asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 3 kohta ilmentää oikeuskäytännössä aikaisemmin vahvistetun tehokkuusperiaatteen vaatimuksia (ks. asia 94/87, komissio v. Saksa, tuomio 2.2.1989, Kok., s. 175, 12 kohta; asia C-24/95, Alcan Deutschland, tuomio 20.3.1997, Kok., s. I-1591, 24 kohta ja asia C-209/00, komissio v. Saksa, tuomio 12.12.2002, Kok., s. I-11695, 32–34 kohta), joten tällä oikeuskäytännöllä on siis merkitystä kyseistä säännöstä sovellettaessa.

21 Tehokkuusperiaatteen mukaan, sellaisena kuin sitä on konkretisoitu valtiontukea koskevassa vakiintuneessa oikeuskäytännössä, jäsenvaltio, jonka on komission päätöksen mukaisesti perittävä takaisin sääntöjenvastaiset tuet, voi valita keinot, joilla se täyttää tämän velvollisuuden, kunhan valitut toimenpiteet eivät vaikuta unionin oikeuden ulottuvuuteen ja tehokkuuteen (ks. vastaavasti em. asia Alcan Deutsch-

land, tuomion 24 kohta; em. asia komissio v. Saksa, tuomio 12.12.2002, 34 kohta ja asia C-369/07, komissio v. Kreikka, tuomio 7.7.2009, Kok., s. I-5703, 67 kohta).

22 Jäsenvaltio saa täyttää tällaisen takaisinperimisvelvollisuutensa ainoastaan niin, että sen toteuttamilla toimenpiteillä voidaan palauttaa ennalleen tavanomaiset kilpailunedellytykset, jotka ovat vääristyneet komission päätöksellä takaisin perittäväksi määrätyn sääntöjenvastaisen tuen myöntämisen vuoksi (ks. vastaavasti em. asia komissio v. Saksa, tuomio 12.12.2002, 35 kohta).

23 Lain nro 2000-321 4 §:llä pyritään tässä tapauksessa, kuten Ranskan hallitus kirjallisissa huomautuksissaan toteaa, vahvistamaan hallinnon avoimuutta poistamalla nimettömyys viranomaisten ja kansalaisten välisissä suhteissa ja mahdollistamaan sen tarkistaminen, että hallintopäätöksen on tehnyt siihen toimivaltainen viranomainen. Kuten ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, kansallinen tuomioistuin katsoo, että kyseiset maksuunpanopäätökset ovat tämän 4 §:n vastaisia ja että ne on tästä syystä kumottava.

24 On siis tutkittava, osoittautuuko näiden kansallisten säännösten soveltaminen, kun samalla otetaan huomioon se yleinen kansallisen lainsäädännön muodostama yhteys, johon ne kuuluvat (ks. vastaavasti asia C-312/93, Peterbroeck, tuomio 14.12.1995, Kok., s. I-4599, 14 kohta; yhdistetyt asiat C-430/93 ja C-431/93, van Schijndel ja van Veen, tuomio 14.12.1995, Kok., s. I-4705, 19 kohta ja yhdistetyt asiat C-222/05–C-225/05, van der Weerd ym., tuomio 7.6.2007, Kok., s. I-4233, 33 kohta), yhteensovittamattomaksi asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 3 kohdassa asetetun vaatimuksen, jonka mukaan tuki on perittävä takaisin välittömästi ja tehokkaasti, kanssa, sellaisena kuin tätä vaatimusta on tulkittu tämän tuomion 21 ja 22 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenevien opetusten valossa.

25 Tästä on todettava heti aluksi, että sitä, että kansallinen tuomioistuin valvoo sääntöjenvastaisen valtiontuen takaisin perimiseksi tehdyn maksuunpanopäätöksen muodollista lainmukaisuutta ja että se mahdollisesti kumoaa tämän päätöksen siitä syystä, ettei lain nro 2000-321 4 §:ssä asetettuja vaatimuksia ole noudatettu, on pidettävä pelkkänä tehokasta oikeussuojaa koskevan periaatteen – joka vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti on unionin oikeuden yleinen periaate –ilmentymänä (ks. asia C-432/05, Unibet, tuomio 13.3.2007, Kok., s. I-2271, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

26 Vaikka maksuunpanopäätöksen kumoamista sinänsä ei näin ollen voidakaan arvostella, on kuitenkin tärkeää korostaa, että tällaisesta kumoamisesta saattaa periaatteessa aiheutua se, että asian voittaneella tuensaajalla on kansallisen oikeuden perusteella oikeus vaatia, että sen jo palauttamaa tukea vastaavat summat maksettaisiin sille takaisin, ja näin ollen tätä mahdollista seurausta on syytä arvioida asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 3 kohdassa asetettuihin velvollisuuksiin nähden.

27 Tästä on tärkeää todeta, että jo ennakkoratkaisukysymyksen sanamuodostakin ilmenee, että kyseiset maksuupanopäätökset tehneellä toimivaltaisella viranomaisella on valta oikaista niissä oleva muotovirhe, ja tästä oikaisumahdollisuudesta voidaan päätellä, ettei kyseisten maksuunpanopäätösten kumoaminen välttämättä aiheuta sitä, että asianomaisille yhtiöille palautettaisiin ne summat, jotka ne näiden maksuunpanopäätösten perusteella ovat maksaneet. Ranskan hallitus ja komissio väittävät lisäksi kirjallisissa huomautuksissaan, että Ranskan oikeudessa on tarvittavat keinot sen estämiseksi, että maksuunpanopäätöksen kumoamisesta aiheutuisi maksuvelvollisen sen perusteella maksaman summan automaattinen palauttaminen. Toimivaltainen viranomainen pystyy näin oikaisemaan näissä päätöksissä olevan muotovirheen ilman, että sillä olisi edes väliaikaisesti velvollisuutta maksaa pääasian kantajille takaisin näiden kyseisten päätösten noudattamiseksi palauttamia summia.

28 On syytä muistuttaa, että kun toimivaltainen viranomainen tai kansallinen tuomioistuin käyttää näitä keinoja, asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 3 kohdan toisessa virkkeessä säädetään, että jos asia on jonkin kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä, asianomaisten jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki oikeudellisissa järjestelmissään käytettävissä olevat tarpeelliset toimenpiteet, mukaan lukien tilapäiset toimet, taatakseen komission päätöksen välittömän ja tehokkaan täytäntöönpanon.

29 Toimivaltaisella viranomaisella ja kansallisella tuomioistuimella on tällä perusteella kyseisen asetuksen 14 artiklan 3 kohdan nojalla muun muassa velvollisuus taata sääntöjenvastaisen tuen takaisinperintäpäätöksen täysi tehokkuus ja velvollisuus päätyä tällä päätöksellä tavoitellun päämäärän, jona on sen takaaminen, ettei tuensaaja edes väliaikaisesti saa haltuunsa jo palauttamaansa tukea vastaavia varoja, mukaiseen ratkaisuun.

30 Jos kyseiset maksuunpanopäätökset oikaistaan kansallisen oikeuden nojalla olosuhteissa, jotka takaavat sen, ettei jo palautettua tukea kansallisen tuomioistuimen kumottua nämä päätökset edes väliaikaisesti makseta uudelleen sen saajille, tästä kumoamisesta ei olisi todellisia seurauksia päätöksen 2002/14 toimeenpanolle. Nämä tuensaajat eivät näet edes väliaikaisesti saisi haltuunsa niiden jo palauttamaa tukea vastaavia summia, joten ne jäisivät vaille sitä perusteetonta kilpailuetua, joka niille näiden summien takaisin maksamisesta aiheutuisi. Näiden päätösten pelkkä kumoaminen ei näin ollen estäisi asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 3 kohdassa vaadittua kyseisen päätöksen välitöntä ja tehokasta täytäntöönpanoa.

31 Jos kyseisten maksuunpanopäätösten kumoamisesta kuitenkin aiheutuisi edes väliaikaisesti tuensaajien jo palauttaman tuen takaisinmaksu, viimeksi mainitut saisivat uudelleen haltuunsa yhteismarkkinoille soveltumattomaksi todetusta tuesta peräisin olevat summat, ja ne saisivat näin tästä aiheutuvan perusteettoman kilpailuedun. Aikaisemman tilanteen välitön ja pysyvä palauttaminen vaarantuisi, ja pääasian kantajat saisivat uudelleen perusteetonta kilpailuetua.

32 Tällainen seuraus olisi yhteensoveltumaton päätöksen 2002/14, jossa sääntöjenvastainen tuki määrätään perittäväksi takaisin, ja siitä asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 3 kohdan perusteella aiheutuvien velvollisuuksien kanssa.

33 Kun otetaan huomioon edellä oleva, esitettyyn kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, ettei sen vastaista ole se, että olosuhteissa, joissa kyseistä tukea vastaavat summat on jo peritty takaisin, kansallinen tuomioistuin kumoaa muotovirheen vuoksi sääntöjenvastaisen valtiontuen takaisinperintää koskevat maksuunpanopäätökset, kun kansallisessa oikeudessa varmistetaan tämän muotovirheen oikaisumahdollisuus. Tämän säännöksen vastaista sitä vastoin on se, että nämä summat maksetaan, vaikka väliaikaisestikin, uudelleen tämän tuen saajalle.

Oikeudenkäyntikulut

34 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen [88] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, ettei sen vastaista ole se, että olosuhteissa, joissa kyseistä tukea vastaavat summat on jo peritty

takaisin, kansallinen tuomioistuin kumoaa muotovirheen vuoksi sääntöjenvastaisen valtiontuen takaisinperintää koskevat maksuunpanopäätökset, kun kansallisessa oikeudessa varmistetaan tämän muotovirheen oikaisumahdollisuus. Tämän säännöksen vastaista sitä vastoin on se, että nämä summat maksetaan, vaikka väliaikaisestikin, uudelleen tämän tuen saajalle.

Allekirjoitukset